

σοβαρώτεραν τροπὴν, ἢ δὲ κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ κῦψῃ τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὸ ἀρχικῶς ὑποβληθὲν ὑπ' αὐτῆς πρόγραμμα ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν ἡ μὲν Ρωσία ἐνισχύει τὰς ἐν τοῖς δυτικοῖς μεθορίοις φρουράς καὶ τὰς ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ, ὅπου οἱ Ἀφγανοὶ ἀπειλητικὴν τρέπονται πολιτείαν κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς ἀνυσυχίας τοὺς ἐν Λονδίῳ, ἡ Ἰταλία ἐξακολουθεῖ ἀνυσυχοῦσα ἐπὶ τῷ παναρισκῷ αὐτῆς καὶ προπαγανδευάζεται νὰ ἐορτάσῃ μεγαλοπρεπῶς τὴν εικοσιπενταετηρίδα τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ αὐτῆς ζεύγους, ἡ Ἑλλάς προαλείφεται εἰς νέαν βουλευτικὴν πάλην, ἀνγκαλουμένης τῆς βουλῆς εἰς ἑκτακτον σύνοδον πρὸς ἐπιτηδεύσιν τῶν κυβερνητικῶν νομοσχεδίων, καὶ ἀγωνίζεται νὰ συνομολογήσῃ τὸ δάνειον, ἡ Σερβία ἔχει τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καθ' ἃς τὸ φιλελεύθερον κόμμα ὑπερισχύει, καὶ τὴν ἄρσιν τοῦ διαζυγίου τῶν πρώην βασιλέων καὶ ἡ Βουλγαρία τὰς ἐκλογάς τῆς μεγάλης Σοβράνιε, ἥς τὸ ἔργον δὲν φαίνεται τοσοῦτο εὐχερὲς μετὰ τὴν ἐν τῷ «Ἐπιστήμῳ Μηνύτορι» πατρικὴν νουθεσίαν περὶ διατηρήσεως τῶν διὰ τῆς ὁρθοδοξίας περισθετιστῶν παραδόσεων.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ὁ διάδοχος τοῦ Μαυροβουνίου, ἐν Παρισίοις διατρίβων, ἐξέστηκεν ἐν συνδιαλέξει αὐτοῦ, ὅτι κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Τσάρου λεγόμενα αὐτῷ ἡ γαλλορωσικὴ συμμαχία, ἐπὶ τῶν συμφερόντων ἐδραζομένη καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἐγκεχωρημένη ὄσα, οὐδεμίαν ἀνέγκην γραπτῆς συνθήκης ἔχει.

— Τὸ περὶ κατὰ πλοῦ μοίρας τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἰς γαλλικὸν λιμένα ζήτημα ἐξακολουθεῖ προκαλοῦν τὴν γενικὴν προσοχὴν, καίτοι οὐδὲν ἔτι ὀριστικὸν γινώσκειται, παρὰ τὰς περιφρομένας φήμας, καθ' ἃς ὁ κατὰ πλοῦς θεωρεῖται βέβαιος καὶ γίνεται κατὰ αὐτοῦτον ἡ σεπτέμβριον ναυαρχοῦντος τοῦ διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΤΑΙΝΕ.

Καὶ αὖθις τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν εἰς πένθος βυθίζει ὁ θάνατος, ἀφαρπάσας ἐν τῶν κλεισμάτων αὐτῆς, τὸν γηραιὸν φιλόσοφον, κριτικὸν καὶ ἱστορικὸν Hippolyte-Adolphe Taine. οὗτινος αἱ ποικίλαι καὶ ἐμβριθεῖς ἅμα μελέται καὶ μάλιστα ἐπὶ θεμάτων τῆς αἰσθητικῆς ἐκρίνοντο ὑπὸ πάντων σοφαί. Ὁ Taine ἐγένετο συνεργάτης τῆς Revue des deux Mondes καὶ τῆς Journal des Débats Ἐπιφυλασσόμενοι πλείονα νὰ γράψωμεν ἐν ἐπομένῳ τεύχει, σημειούμεθα ὅτι ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἐγεννήθη τῇ 9/21 ἀπριλίου 1826 ἐν Vouziers.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς 3 μαρτίου (ν. χ.) ἐξελέγησαν οἱ ἐπίτροποι, ὅπως λάθωσι γνῶσιν τοῦ ἀπαγγελησομένου λόγου ὑπὸ τοῦ κ. Lavisse ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὁριθεῖσθαι τῇ 4 μαρτίου,

καὶ τῆς ἀπαντήσεως ἣν ποιήσει αὐτῷ ὁ τεταχμένος πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ νέου ἀθανάτου κ. Gaston Boissier, πρόεδρος. Οἱ ἐπίτροποι εἰσιν οἱ κ. κ. Maxime Du Camp, Legouvé, Alexandre Dumas καὶ ὁ δολὲξ d'Audiffret-Pasquier. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἡ Ἀκαδημία ἐσχολήθη περὶ τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἱστογραφίας, ζήτημα ἀπὸ τινος ἀπασχολοῦν μεγάλως τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους τῆς Γαλλίας.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπιφανοῦς κριτικοῦ φιλόλογου Taine ὁ πολὺς Zola φαίνεται καὶ αἰθὺς προτιθέμενος νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ διὰ τὴν κενωθείσαν ἔδραν, ἀλλ' αὕτη μάλλον προτίκει τῷ διαπρεπεῖ κριτικῷ φιλόλογῳ Ferdinand Brunetiere, ἄγνωστον ὅμως ἂν θὰ ὑποβάλῃ οὗτος τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ, διότι πάντες δὲν εἶνε Zola.

— Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ μυθιστοριογράφου τούτου ἀναγράφωμεν ὅτι οὗτος ἀποπερατοῖ τὸ νέον αὐτοῦ μυθιστορημα ὁ Docteur Pascal, ὅπερ κλείει τὴν σειρὰν τῶν Rougon-Macquart, ἀρχαμένων ἀπὸ 24 ἐτών. Τοῦ συγγραφῆως τοῦ *Debut* ἀναβιβάζεται νῦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἰλιδίου τῶν Παρισίων τὸ *Un page d'amour*, μετατραπὲν εἰς ἔργον τοῦ θεάτρου ὑπὸ τοῦ Samson.

— Μετέβη εἰς Ἀθήνας ὁ πολὺς συγγραφεὺς τῆς Κοσμοπόλεως κ. Paul Bourget.

Ὁ François Coppé ἐξέδωκεν ἄρτι τόμον διηγημάτων (Nouvelles) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Longues et Brèves.

— Ἡ Δανικὴ κυβέρνησις προτὶ θεται νὰ πέμψῃ εἰς τὴν Ἑκθεσιν τοῦ Σιχάγου χειρόγραφα ἀποδεικνύοντα, ὥς φαίνεται, ὅτι ὁ Χριστοφόρος Κολόμβος οὐδαμῶς ἐστὶν ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος ὅστις ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀποσταλίσονται ἐπὶ αὐστηροῖς ὅροις ἐν οἷς καὶ ὅτι αἱ ἠνωμένα Πολιτεῖαι ἀποζημιώσουσι τὴν Δανίαν δι' ἑκατὸν χιλιάδων γρ. ἐν περιπτώσει ἀπωλείας αὐτῶν.

— Οὗ πρὸ πολλοῦ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπιστημονικῶν ἀκαδημιῶν τοῦ Βερολίνου, τῆς Γοτίγγης, τῆς Λειψίας, τοῦ Μονάχου καὶ τῆς Βιέννης συνήλθον ὅπως παρασκευάσωσιν εἰδός τι ἐνώσεως τῶν διαφόρων γερμανικῶν ἐπιστημονικῶν ἑταιρειῶν πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν ἐν σπουδαίοις πράγμασι κοινῷ ἐνδιαφέροντος. Συνεζητήθη δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸ ζήτημα τοῦ δυνατοῦ διειδυῖς ἐνώσεως ἐπιστημονικοῦ σκοποῦ.

Ἀρτὴ ἡ διεύθυνσις τῶν τηλεγράφων τοῦ Βερολίνου ἐρονήθη νὰ μεταβιβάτῃ τηλεγράφημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν πρὸς λῶψιν μέτρων ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς συζήτησιν ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, διότι ἔκρινε τὴν συζήτησιν ἀνέθικον. Συζήτησις περὶ ἠθικῆς ἀνέθικος!

— Τῇ 7 δεκεμβρίου παρελθόντος ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς ἐν Παδοῦῃ ἱστορικὸν γεγονός ἀφορῶν εἰς τὸν Γαλιλαῖον, ἡ τριακοσιετηρὴς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως ταύτης τῆς καθηγεσίας ἐν τῷ μαθήματι τῆς φυσικῆς. Τῇ 7 δεκεμβρίου 1592 ὁ μέγας σοφὸς ἀνελάμβανε τὴν καθηγεσίαν καὶ ἀπ' ἡμέλλε τὸ πρῶτον αὐτοῦ μάθημα.

— Ἡ γαλλικὴ ἀποστολή, ἣτις ὄρισται ὅπως παρατηρήσῃ τὴν γενησομένην τῇ 4 ἐπιόντος ἀπριλίου ὀλίκην — μερικὴν ὅμως ἐν Κωνσταντινουπόλει — ἔκλειψεν τοῦ ἡλίου, ἀ-

